

Şiire Öyküden Öykü: Necati Tosuner'in Kısa Öykülerinde Şiirin Ayak Sesleri

Tacettin ŞİMŞEK*

ÖZ

Küçük öykü ile şiir arasında çok yakın bir ilişki vardır. Türkiye'de şiirle kısa öykü arasındaki kan bağına vurgulayan ve yazdıklarıyla belgeleyen isimler arasında yakın dönem öykücüsü Necati Tosuner de bulunur. Yazar, "çok kısa öykü" diye adlandırdığı küçük öykünün tanımını yaparken "öykünün romandan çok şiire yakın durduğunun bir kanıtıdır" der. Bu düşünceyle örtüşen Tosuner'in kısa öyküleri, dize ve imge öykünmeleriyle açıklanabilecek özellikler gösterir. Gruplandırmak gerekirse, şiirin dizesine ve imgesine öyküdür.

Bu makalede, Necati Tosuner'e ait kısa öykülerde şiirin dize ve imge öğeleri aranacak, seçilen metinler bu gruplandırma çevresinde incelenecektir. Özetle, Tosuner'in kısa öykülerinde şiirin ayak izleri sürülecektir.

Anahtar Kelimeler: Küçük öykü, "çok kısa öykü", şiir-öykü ilişkisi, Necati Tosuner.

Giriş

Öykü konuşmayı sever şiir susmayı. Öykü anlatır, şiir söyler. Öykü yürür, şiir dans eder. Öykü sınırları paylaşmayı sever, şiir saklamayı. Şiir, öykünün ketum hâlidir. Küçük öykü ise, öykünün daha az anlatanı, ancak daha çok söyleyenidir. Bu yönüyle şiirin ketumluğuna yakın dursa da daha konuşkandır. Örtük anlatımlı, müphem ve derindir. Anlam katmanları olan, öykü gibi incelenebilen fakat şiir gibi çözümlenmesi gereken bir anlatım biçimidir. Küçük öykünün şiire göre daha gevşek dokulu olduğu da söylenebilir.

* Yrd. Doç. Dr., Atatürk Üniversitesi, Kâzım Karabekir Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü / ERZURUM
tacsimsek@hotmail.com

Küçürek öykü, eksilteli bir yapı olarak karşımıza çıkar. Ancak bu eksiltme, metnin anlam ya da içeriğine değil, dış yapısına yani söz dizimine yöneliktir.

Ahmet Haşım'ın "En güzel şiirler, manalarını kariin ruhundan alan şiirlerdir." (1996: 76) cümlesi, küçürek öykünün şiire yakın örneklerine de uyarlanabilir. Şiirsel küçürek öykülerde de durum aynıdır. Metnin anlamı okurun zihninde tamamlanır.

Tüketim toplumunun doğurduğu reklam kültürü, spot niteliğinde çarpıcı ifadeyi getirmiştir. Az sözle çok anlam ifade ederek tüketiciyi etkilemek, ürün pazarlama stratejileri arasında yer almaktadır. Uzun uzadıya tanıtımlar yerine, vurucu ifadeler tercih edilmektedir. Çağdaş insanın bu alışkanlıkları edebî metinleri de daha az konuşmaya zorlamaktadır. Bu, yeni bir okur tipi yaratmaktadır. Öte yandan roman okuru da varlığını sürdürmektedir. Kısa filmler giderek daha fazla ilgi görse de, uzun metrajlı filmler her zaman izleyici bulmaktadır. Dolayısıyla roman okuru küçürek öykü okuyucusuna, sinema izleyicisi kısa film izleyicisine dönüşmemektedir. Aksi hâlde tiyatronun yerini skecin almış olması gerekir.

1. Küçürek Öykü ve Şiir

Küçürek öyküyü anekdotlara, fıkralara dayandıranlar (Yakın 2000: 125) olduğu gibi; dondurulmuş anlar, yaşanmış küçük olaylar, kısa düşler, monologlar, içsel konuşmalar ya da epizotlar biçiminde niteleyen ve bu tür öykülerde okuyucuyu yoğunlaştırılmış anlamları ve gizleri çözmeye davet eden özgün ve deneysel bir dil kullanıldığını kaydedenler de (Erden 2000a: 94-95) vardır. Küçürek öykü ile şiir arasında bir akrabalıktan söz edilebilir.

Adı sonradan konulmuş olsa da, ilk örneklerine 18. yüzyılın 2. yarısında rastlanan, 19. yüzyılda Baudelaire'le en önemli temsilcisini bulan düzyazı şiirin, küçürek öykünün atası olduğunu söylemek mümkündür. Daha geriye giderek klasik Türk edebiyatında secili bazı nesir örneklerinin bugünkü şiirsel öykülerin ilk örnekleri olduğu da söylenebilir. Fazla geriye gitmeden örneğin Halid Ziya Uşaklıgil'e, Mehmet Rauf'a ait mensureler, Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun *Erenlerin Bağından* kitabında yer alan bazı metinler, şiirsel ağırlıklı öykünün ilk örnekleri olarak değerlendirilebilir.

İlave olarak Arif Nihat Asya'nın (1904-1975) *Yastığının Rüyası* (1930), *Ayetler* (1936), *Kubbeler* (1976) gibi kitaplarında yer alan bazı yazılar; Kaya Bilgegil'in (1921-1987) 1944'te yayımlanan *Cehennem Meyvası* kitabının mensureler bölümündeki metinlerden bir kısmı (Çeri Dili, Davet, Sen ve Ben, Hazanda Boğaz, Gecenin İbadeti, Kumral Sağanak, Nida, Nereye?) şiirsel kısa öykünün dikkat çekici ilk örnekleri olarak okunabilir. Ancak bu ayrı bir

çalışmanın konusu olduğu için üzerinde durmayacağız. Şiirle kısa öykü arasındaki ilişkinin altını bir kez daha çizerek bu tespitin birçok yazar ve kuramcı tarafından paylaşıldığını kaydetmekle yetineceğiz.

İngiliz kısa öykü yazarlarından Grace Paley'e göre, "Kısa öykü romandan daha çok şiire yakındır. Çok çok kısa olduğunda ise şiir gibi, yani yavaş yavaş okunmalıdır" (Erden, 2002: 312).

Küçürek öykü karşılığı olarak "kısa kısılar" terimini kullanan bir başka öykü yazarı Robert Fox da benzer bir tespitte bulunur: "Kısa kısıları şiir gibi değerlendiririm" (Erden, 2002: 312).

Brander Mathews (1852-1929), "[kısa öykü] lirik şiir kadar bireysel ve en az onun kadar çeşitlidir.", Nadine Gordimer (1923-) [kısa öykü] şiire daha yakın düşen, büyük ölçüde özelleştirilmiş ve ustalıkla bir biçimdir.", Thomas A. Gullerson "Modern kısa öykü yazarlarının çoğu, kullandıkları yazınsal aracın romandan çok şiire yakın düştüğünde birleşirler." (Salman-Hakyemez 1997: 11) cümleleriyle aynı düşünceyi ifade ederler.

Korkmaz ve Deveci'nin deyişiyle "damıtılmış niteliği, yoğun ve örtük söylemi ile şiire yakın duran küçürek öykülerde, anlık aydınlanmalar, şok uyarı ve etkiler esas alınır. Romantik şiir gibi kısa öykü de önemli bir an, bir algılama anı üzerinde yoğunlaşır. (...) Bu tür öykülerdeki şiirsel tadın kaynağı, insanın en uyanık hâliyle kurduğu rüya hâlini dile taşıması ve böylesi sezgi/algı anları üzerine yoğunlaşmasıdır" (Korkmaz ve Deveci 2011: 13-14).

Konu ile ilgili kapsamlı çalışmalar yapan Aysu Erden, kısa öykünün niçin kısa olduğunu Norman Friedman'dan yararlanarak iki nedene bağlar:

1. Öykünün içeriksel ve nesnel ölçüleri küçük boyutlara sahiptir.
2. Yazar, okuyucu üzerinde sanatsal bir etki yaratmak ve bu etkiyi artırmak amacıyla kısa öykünün içeriğinin boyutlarını kasıtlı olarak küçültür (Friedman 1988: 157-158, akt: Erden, 2002: 312).

İşte bu aşamada, öykü ve şiir birbirleriyle kesişir ve şiirsellik, öykünün sınırları içine girer. Denilebilir ki, şiirin kristalize olmuş söyleyişi, öyküyü kışkırtır ve kendi sularına çeker.

Öykünün üç önemli belirleyici özelliğinin kısalık, yoğunluk ve birlik olduğunu vurgulayan Miller ve Slote, yoğunluk özelliğinin öyküyü şiire yaklaştıran en önemli gösterge olduğunu belirtirler. Onlara göre Poe'dan Faulkner'a kadar öykü yazarları, en güzel öykülerin teknik açıdan romandan çok, şiire yakın olduğuna inanmışlardır. Lirik şiirde de, kısa öyküde de anlam yoğunluğu, doku zenginliği ve biçim sıklığı vardır (Miller ve Slote 1964: 509-516, akt: Erden, 2002: 321).

Erden, kısa öyküyü şiirsellik boyutuna getiren özellikleri, kişisel ses tonu, şiirsel söyleyiş, söz dizimi, imge, söz sanatları, ses, sapma başlıkları altında inceler. Bu özelliklere şiirsel metnin cümlesi niteliğindeki dizeyi de eklemek yanlış olmaz.

2. Necati Tosuner'in Kısa Öykülerinde Şiir

Çağdaş Türk edebiyatında şiirle kısa öykü arasındaki kan bağıını belgeleyen yazarlar içinde Necati Tosuner (d.1944-) ayrıcalıklı bir yere sahiptir.

Biz, Tosuner'den seçilmiş birkaç metinden örnekleyerek yazarın kısa öykü ile şiir arasında kurduğu ilişkiye dikkat çekmek istiyoruz. Tosuner, "çok kısa öykü" diye adlandırdığı küçürek öyküyü tanımlamakla işe başlar: "Adı ne olmalı" sorusunu cevaplandırırken "çok kısa öykü, öykücük, kıpkısa öykü, öykümsü, kısacık öykü, en kısa öykü, öyküceğiz" gibi söz ve söz gruplarını sıralar.

Ona göre çok kısa öyküler "Tadımlık gibi görünen doyumluk öyküler"dir. Çok kısa öykü "Kumaş yetmediği için kısa olan değil," hele "artan kumaşın öyküsü hiç değil"dir. Çok kısa öykünün "Cebi yoktur, yakası da." Çok kısa öykü "harlı değil, cezveyi fokurdatan köz"dür. "On gram pamuk değil, on gram demir"dir. "Okyanusu simgeleyen akvaryum kabarcığı"dir. "Yazması güç, silmesi kolay", "yere bakan, yürek yakan" bir anlatım biçimidir. "'Kapalıçarşı' değil."dir, "belki 'kapalı kutu'"dur. Daha da önemlisi "öykünün romandan çok şiire yakın durduğunun bir kanıtıdır" (Tosuner 1997: 40).

Dikkat edilirse yazar, kısa öyküyü tanımlarken de şiirsel bir dil kullanmaktadır. Bunlar, kısa öyküye ilişkin çok şey söyleyen, ancak didaktik ve pedagojik açıdan fazla bir şey anlatmayan ifadelerdir.

Kısa öyküyü "cezveyi fokurdatan köz", "okyanusu simgeleyen akvaryum kabarcığı", "yere bakan, yürek yakan", "'kapalı kutu'" gibi söz gruplarıyla tanımlamak, tanımlamak değil betimlemek, bu eğilimin yansımalarıdır. Tanım cümleleri arasında dize özelliği gösteren ifadeler kadar, imge özelliği gösterenler de vardır.

Tosuner, kısa öykülerinde kullandığı dilin kıvraklığıyla zaman zaman şiire yaklaşır. Yalnızca *Yakamoz Avına Çıkmak* kitabının bir bölümüne bakıldığında, ses, dize ve imge niteliği gösteren çok sayıda örnekle karşılaşılabilir.

Kitabın birinci bölümünde öyküden çok şiire yakın metinler yer alır: Acı Yağmur, Gözlem, Birkaç "Çok Kısa" Öykü, Ceket Cebi, Şimdi, Şenlik, Gülücük, Dört Ayrı Günün Çok Kısa Öyküsü (Balkon, Sardunya, Direnç, Zaman...), Sessiz, Zafer Sükan, Vedat Günyol, Dersimiz: Deprem gibi. Bu metinleri,

Ahmet Haşim'den ödünç alınarak dönüştürülmüş bir ifadeyle "Öykü ile şiir arasında öyküden ziyade şiire yakın yazılar." olarak değerlendirmek mümkündür.

Tosuner, buradaki hemen bütün öykülerinde yarattığı ritimle ve dili poetik işlevde kullanma çabasıyla şiirsel bir anlatımın peşindedir. Söz konusu metinler, bu dikkatle incelendiğinde dize ve imge öykünmelerine, söz sanatlarına ve standart dilden sapmalara rastlanır.

Kitaptaki "Birkaç 'Çok Kısa' Öykü" adlı metin, altı alt başlıkta toplanmış küçük öykülerden oluşur. Başlıklar dahil ortalama 11-12 sözcükten oluşan bu metinlerde öykünün şiire yaklaştığı, hatta şiirleştiği rahatlıkla söylenebilir. Birkaç örnek:

"Çaresiz
ve derinden yaralıyım.
Bıçağı bıraktığın yerde
tuz" ("Son söz" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.5).

Metin, "yaraya tuz basmak" deyiminin şiirsel söylem düzeyindeki karşılığıdır. Burada acı söz duyma ya da terk edilme anlamında bir yaralanmadan söz edildiği için, "bıçak" ve "tuz", imgesel bir değer yüklenmiştir.

"Ve sırtım öyle orta yerde dururken
kara... Kapkara gözlükler takıyorum
insan içine çıktıkça-gizlenmek için.
Karşısı
kim kimi seviyor duvarı, dalgakıran
Ve kırılğan dalgalar
uzakta." ("Gözlem" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.6).

Metindeki "insan içine çıktıkça gizlenmek", "kim kimi seviyor duvarı", "kırılğan dalgalar" standart dilden birer sapma ve özgün buluşlar olarak şiirsel unsurlardır.

"Seversen yürekte sev.
Koparsa,
Yürekte kopsun" ("Silgi" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.5).

metni "yürek/gönül" merkezli bir yaşama biçiminin şiirsel düzlemdeki ifadesidir. Belki de "İnceldiği yerden kopsun" deyiminin parodisidir.

"Yürekte kopmak", kalbini feda etmeyi temsil ettiği kadar, ayrılığı göze

almayı da sezdirdiği için tevriyeli bir kullanımdır ve Tosuner'in şiir çizgisine yaklaştığını düşündürür.

"Bana
beni sevmediğini söyleme.
Daha ağırını bulursan
söyle" ("Bensi" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.6).

Yazar, "sevmemek" eyleminden daha ağır bir sözcük olamayacağı ön kabulü üzerinden bir duygu yoğunluğunu dile getirir.

"İçimdeki yangın gözlerimi yaşarttı,
Yağmura sığındım dışarıda" ("Acı Yağmur" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s. 3);

"Kış balkonunda yaz kalabalığı,
Karşı cam gölgesinde yağmur" ("Verim" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.67);

"Derdimi benden alan ellerin,
Yaşanılmışın sevinci, yitirilmişin üzüncü ellerin" ("Şimdi" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.8);

"İlk bir karanlıktı gece,
Kendi yalnızlıklarıyla birlikte" ("Gülücük" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.10);

Karanlığa ışık düşürmeyi seven bir adam (Vedat Günyol, *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.18) ifadeleri ortalama bir şiirde dize olarak kullanılabilir olacak yoğunluktadır.

Tosuner'in kısa öykülerinde bir şiirden ödünç alınmış izlenimi bırakan imgelere rastlanır. "Unutulmuş bulut dokusu bir umut" ("Botanik" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.6), "İstiraplar Ansiklopedisi" ("Kanıt" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.6), "Hiç örselemeyen bir ses", "küçük ve sessiz şimşekler" ("Gülücük" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.10), "Uçan kuşsuz bir gökyüzü" ("Sardunya" *Yakamoz Avına Çıkmak*, s.13) imge değeri taşıyan söyleyişlerdir.

Adam Öykü'de yayımlanan "Gece" adlı metinde geçen "Çömlekçinin ocağına incir ağacı", "duyulmayan tetik sesi", "akan gözyaşı", "incir ağacını sulayan sel" (Tosuner 1997: 68) gibi söz grupları "yağmur" karşılığı olarak kullanılmıştır.

Aynı metindeki "namlu ışması" ve "gök yapısı makineli tüfek" ifadeleri, yağmurun yeryüzüne doğrultulmuş bir silah olarak düşünüldüğü ve betimlendiği ilgi çekici imgelerdir. Bir şiirden kopup anlatının dünyasına misafir olmuşlardır. Tosuner'in yağmurun yağışını değil, yağma ihtimalini de küçürek öykünün imkânları içinde ifade ettiği görülür:

"Kim camdan bakan?
Dikkat, cam!
Camda yağmur yok. Havada bulut var.
Yağmur, belkili" (Tosuner 1997: 68).

"Camdan bakmak", yağmura yönelik beklentiyi sezdirir. "Belkili yağmur" şeklindeki alışılmadık bağdaştırma, yağmurun yağabileceği izlenimini dile getirir. Camda yağmur yoktur ama havada bulut vardır. Öyleyse yağmur her an yağabilir.

"Kim camdan bakan?" cümlesiyle çocuklara özgü dil gereçlerinden seçilmiş "Yağmur yağıyor / Seller akıyor / Arap kızı camdan bakıyor" tekerlemesine gönderme yapılır.

Bir başka metinde camdan bakanın öyküsü anlatılır. İçten dışa bakış dikkati çeker. Anlatıcı, pencere önünde, tül perde ardındadır. "Balkon, yerden yalandan yüksek bir balkon"la yere yakın, belki birinci kat bir evin balkonu betimlenir. Karşıda bir balkon vardır. Kış balkonudur ama yazdan kalma eşyalarla doludur. Üst üste yığılmış sandalyeler; kuyruğu çiçeği solmuş saksılar arasında uyuyan bir kedi, balkona ait dekoru oluşturur. Metni tamamlayan cümleler, yağmurun çocuk sesinin yerini alan bir öge olarak düşünülüğünü ifade eder:

"Karşı cam gölgesinde yağmur.
Çocuk sesi yok, yağmur var" (Tosuner 1997: 67).

Örnekler çoğaltılabilir. Son olarak *Yakamoz Avına Çıkmak* adlı kitaptan, güncelliği de olması bakımından Dersimiz: Deprem adlı metni, sesi ve ritmiyle şiirsel bir duyarlılığın yansıması olarak paylaşmak isterim:

"Bir çadır çiz, çocuk!
Erdemli olsun, insanlardan utanmayı..
kendinden utanmayı bilsin.
Hırsız olmasın. Arsız olmasın.

Bir çadır çiz, çocuk!
Vicdanlı olsun. Ete batan kıymıktan korksun.
Bencil olmasın. Sevmeyi bilsin.

Bir çadır çiz, çocuk!
Yağmur yağarsa yağsın. Dışarıda yağsın.
Güzel yağsın.

Bir çadır çiz, çocuk!
Kar yağarsa yağsın. Kardan adam olsun.
Gözleri ağlamasın, gülsün.

Bir çadır çiz, çocuk!
Erik ağacı olsun. Eriği tüm çocuklara yetsin.
Kardeşlik olsun.

Bir çadır çiz, çocuk!
Okul olsun. Oyun olsun. Ders olsun.
Üzüncü olmasın. Sevinç olsun.” (Yakamoz Avına Çıkmak, s.10)

Sonuç

Necati Tosuner, kısa öykülerinde zaman zaman şiire yaslanan; şiirin ses, imge, dize ve söz sanatı gibi unsurlarını düzyazının ifade düzlemine taşıyan tavrıyla önemli bir isimdir. Kimi düzyazılarını şiirle öykünün kesiştiği noktada kaleme alan Tosuner, öykü okurunu şiir okuruna dönüştürür.

Tosuner'in kısa öykülerinde rastlanan şiirsel unsurlar birkaç maddede özetlenebilir.

1. Yazarın seçtiği bazı söz ve söz grupları, imge ve simge değeri taşıyıcı ve çağrışımlı zenginliğine sahiptir.

2. Ses ve ritmi önceleyen, anlatımda yoğunluğu gözetilen tavrıyla Necati Tosuner, düzyazıyı şiire yaklaştırma çabası içindedir.

3. Metinlerde standart dilden sapmalara, dolayısıyla söz sanatlarına rastlanır.

4. Anlamını ilk okuyuşta ele vermeyen örtük anlatımlar, şiirin farklı yorumlara elverişli kapalı söyleyişle benzerlik gösterir.

5. Kimi devrik yapılar, yarım bırakılmış cümleler ve eksiltile ifadeler, şiire özgü dizeleri hatırlatır.

6. Tosuner, öykü yazma serüvenini "artırmak değil, eksiltmek", "çoğaltmak değil, azaltmak" biçiminde tanımlar ki bu, aslında şiir yazma eyleminin ifadesidir. Michelangelo'nun Musa heykelini ortaya çıkarma ameliyesinde olduğu gibi. "Musa taşın içinde saklıydı" der Michelangelo, "ben taşı yonttum sadece." Şiir de dili yontarak söze, yani şiire ulaşma çabasıdır.

Kaynaklar

Aslankara, M. Sadık (2005-2006), "Necati Tosuner Ne Zaman Usta Olacak?", *İmge Öyküler*, S.6.

Bülbül, Melik (2008), *Seçme Kısa Öyküler ve Karşılaştırmalı Öykü Çözümlemeleri*, Konya: Çizgi Kitabevi.

Erden, Aysu (2000a), "Öyküde Şiirsellik Boyutu Üzerine", *Ankara Öykü Günleri*, Ankara: Edebiyat Derneği Yayınları.

_____ (2000b), "90'lı Yıllarda Türk Öykücülüğünde Farklı Bir Boyut: Çok

- Kısa Öyküler", *Üçüncü Öyküler*, 10.
- _____ (2002), *Kısa Öykü ve Dilbilimsel Eleştiri*, İstanbul: Gendaş.
- Ahmet Haşim (1996), *Bütün Şiirler*, İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Korkmaz, Ramazan (2010), "Küçürek Öykü", *Yeni Türk Edebiyatı El Kitabı*, 6. Baskı, Ankara: Grafiker Yayınları.
- Korkmaz, Ramazan-Mutlu Deveci (2011), *Türk Edebiyatında Yeni Bir Tür: Küçürek Öykü*, Ankara: Grafiker Yayınları.
- Pazarkaya, Yüksel (çev.) (2008), *186. Öykü Seçkisi/Necati Tosuner* (Lob der Einsamkeit), Almanya: Sardes.
- Salman, Yurdanur-Deniz Hakyemez (Eylül Ekim 1997), "Öykülemenin Öyküsü", *Adam Öykü*, S.12.
- Şafak, Burcu (2007), "Necati Tosuner'le Yakamoz Avına Çıkmak", *Zaman Kitap*, S.18.
- Tosuner, Necati (Eylül Ekim 1997), "Verim, Gece, Mocuk", *Adam Öykü*, S.12.
- _____ (Eylül Ekim 1997), "Çok Kısa Öykü İçin Çok Kısa Sözler", *Adam Öykü*, S.12.
- _____ (Eylül 2004), "Acı Yağmur", *Adam Öykü*, S.54.
- _____ (2004), *Necati Tosuner Sokağı*, İstanbul: Neden Kitap.
- _____ (2007), *Yakamoz Avına Çıkmak*, İstanbul: Kanat Kitap.
- Yakın, Orhun (2000), "İngilizce'den Türkçeye Üç Çok Kısa Öykü Çevirisi", *Çeviribilim ve Uygulamaları Dergisi*, 10.
- Yalsızuçanlar, Sadık (2008), "Balkondaki Yalnız Adam: Necati Tosuner", *Kitap Zamanı*, S.35.

ABSTRACT

The Story That Emulates Poetry: The Footsteps of Poetry at Necati Tosuner's Short Stories

There is a close relationship between short short story and poetry. Among the names, who emphasize the proximity of blood between poetry and short story and document that by their writings, there is also the recent times story writer Necati Tosuner. While defining which he called "very short story", author says "it is the proof of proximity of story to poetry rather than novel." Tosuner's short stories which overlaps with this thought, shows features that can be explained by verse and image emulation.To classify, they emulate poetry's verse and image.

In this article, poetry's verse and image elements will be searched at Necati Tosuner's short stories; selected texts will be examined according to this classification. Briefly, the footsteps of poetry at Tosuner's short stories will be sought.

Key Words: Short short Story, "Very Short Story", poetry-story relationship, Necati Tosuner

